

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820202260
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7820202260.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: O. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, XXX XX G.Ň., zastúpeného JUDr. Luciou Bakošovou, advokátkou so sídlom Šafárikova 20, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 2 827,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 281,55 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 281,55 eur od 29.11.2017 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,40 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.06.2020, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2 827,09 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 827,09 eur od 29.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe poukázal na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. a žalovaný uzatvorili spolu dňa 14.11.2016 zmluvu o pôžičke č. 7172445/7600502399, na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 3 000,- eur. Konštatoval, že v danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), teda bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ už bol žalovaný evidovaný žalobcom ako klient na základe iných skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán.

3. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120-tich mesačných splátkach v sume 54,61 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6 553,20 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 718,45 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom zo dňa 27.09.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde

aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Právny predchodca žalobcu využil oprávnenie v zmysle ustanovenia § 565 v spojitosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dňa 19.11.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.11.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než tri mesiace a súčasne právnomu predchodcovi žalobcu vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo právneho predchodcu žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 10.2 zmluvných podmienok.

4. Právny predchodca žalobcu ďalej konštatoval, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2 827,09 eur. Zároveň si uplatnil zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 337,18 eur, si v tomto konaní neuplatňuje. Konštatoval, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 3 545,54 eur (označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“). Uvedenú sumu tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení pri počte splátok 11, výške splátky 54,61 eur, sume splátok 600,71 eur, sume po zosplatnení 2 944,83 eur, čiže spolu istina 3 545,54 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 718,45 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad (stĺpec „Zostatok“) vo výške 3 199,91 eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 337,18 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

5. Súd dňa 17.07.2020 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 265 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP), ktorý bol doručený žalovanému spolu so žalobou a prílohami dňa 24.07.2020.

6. Žalovaný doručil prostredníctvom právneho zástupcu dňa 07.08.2020, teda včas, súdu vecne odôvodnený odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom konštatoval, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a považuje ho za neopodstatnený. Mal za to, že sa jednalo o tzv. webovú zmluvu uzatvorenú cez internet, bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme a bez podpisu zmluvných strán, o zmluvu formulárovú, predtlačенú, štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou, ktorú mu veriteľ predložil na podpis a ktorá bola koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu bez odborného výkladu. V zmluve podľa jeho názoru absentujú povinné náležitosti zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to najmä samotná písomná forma zmluvy a podpisy zmluvných strán, čo v konečnom dôsledku zakladá neplatnosť zmluvy o úvere. Tým, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere ide o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalovaného je úverová zmluva uzatvorená so žalobcom absolútne neplatná a žaloba je preto v celom rozsahu nedôvodná.

7. Žalovaný mal za to, že úver sa riadne spláca a nemal vedomosť o narastajúcom dlhu. O omeškaní so splácaním dlhu sa žalovaný dozvedel až z doručeného platobného rozkazu a aj preto namieta tvrdenia žalobcu, že by bol upozornený výzvami na zaplatenie dlhu. Žalovaný ďalej konštatoval, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy je pri zosplatnení úveru dodávateľ povinný dodržiavať § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predtým, ako dodávateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, musí upozorniť spotrebiteľa na právo žiadať zaplatenie všetkých splátok jednorazovo v prípade, ak spotrebiteľ v lehote 15 dní od doručenia tejto kvalifikovanej výzvy neuhradí svoj súčasný dlh. Až po uplynutí tejto 15-dňovej lehoty môže dodávateľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť a žiadať o zaplatenie celého dlhu. Nesplnenie notifikačnej povinnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, má ten následok, že dodávateľ nemôže uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky dojednané v zmluve podľa § 565 Občianskeho zákonníka a dlh z úveru nie je predčasne splatný. Žalobca podľa jeho názoru nepreukázal, že predložené výzvy boli riadne doručené žalovanému a teda, že sa dostali do jeho dispozičnej sféry a mohol sa s výzvami oboznámiť. Žalovaný namieta premičanie právneho nároku žalobcu, nakoľko v danom prípade

neexistuje právny základ nároku, ktorý žiada žalobca uhradiť. Podľa názoru žalovaného je nárok žalobcu premlčaný. Žaloba bola doručená súdu po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty a vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania je potrebné, aby súd nárok žalobcu zamietol v celom rozsahu. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody nemohol vzniknúť nárok uplatňovaný návrhom. Žalovaný navrhol konajúcemu súdu, aby nariadil v predmetnej veci pojednávanie a po vykonaní dokazovania vydal rozsudok, ktorým žalobu zamietne a zaviazže žalobcu uhradiť mu trovy konania v plnej výške.

8. Vzhľadom na včas podaný odpor žalovaným s vecným odôvodnením súd uznesením č. k. 5Csp/18/2020-60 zo dňa 13.08.2020 platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 3 CSP zrušil.

9. Žalobca sa k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 23.09.2020. Vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej trojročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi, nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Konštatoval, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 11-tich splátok evidoval úhradu 7-mych splátok, pričom žalovaný sa dostal do omeškania s 8. splátkou splatnou dňa 20.07.2017. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako tri mesiace, tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.10.2017, pričom trojročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.10.2020. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, podľa názoru žalobcu jeho nárok nie je premlčaný.

10. Žalobca ďalej uviedol, že vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.07.2017. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Nakoľko žalovaný nepodnikol po výzve žiadne kroky smerujúce k splateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatniť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatnený a preto veriteľ určil sám, pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatnil. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplatneniu, súd nemôže meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade, ak by súd konštatoval, že zosplatnenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobca zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatniť úver skôr než 19.11.2017, nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.11.2017 a teda zosplatnenie by v zmysle zákona nemohlo predchádzať koncu lehoty na plnenie. Žalobca je toho názoru, že v prípade pokračujúceho omeškania žalovaného a jeho nečinnosti sa obnovuje žalobcov právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu vo vzťahu ku každej ďalšej predpísanej splátke, nakoľko pri každej z nich je naplnený predpoklad výzvy pred zosplatnením a uplynutia zákonnej lehoty 90 dní.

11. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia však uvádza, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Žalovaný bol riadne oboznámený do akej lehoty a akú povinnosť je povinný splniť, aby predišiel zosplatneniu úveru. Pokiaľ žalovaný nevykonával čiastkovú úhradu do uvedenej lehoty, bol riadne uzrozumený s tým, že dlh bude zosplatnený.

12. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 16.10.2020. Žalovaný je toho názoru, že v prípadoch ako je aj výzva, resp. oznámenie o vyhlásení mimoriadnej

splatnosti úveru nestačí, aby boli zasielané vo forme obyčajnej listovej zásielky. V danom prípade sa jedná o listiny obsahujúce dôležité informácie týkajúce sa spotrebiteľského vzťahu, ktoré je nevyhnutné v rámci zachovania právnej istoty a dodržania hmotnoprávných lehôt zasielať adresátovi do vlastných rúk. Odlišné dojednanie upravené vo všeobecných obchodných podmienkach nestačí na to, aby mohlo zakladať právne účinky medzi zmluvnými stranami. Práve naopak, jedná sa o neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko sú v neprospech druhej slabšej strany žalovaného ako spotrebiteľa. Aj podľa ustálenej judikatúry písomnosti, ktoré spomína žalobca je vzhľadom na ich závažnosť právnych následkov potrebné doručovať do vlastných rúk a žalobca ako dodávateľ služieb má vyvinúť maximálnu snahu na to, aby sa dostali do sféry spotrebiteľa. Dôkazné bremeno o preukázaní splnení podmienok je na žalobcov, pričom tento ho neuniesol.

13. Žalovaný ďalej konštatoval, že listiny jemu adresované, ktoré predložil právny predchodca žalobcu a to predžalobná upomienka zo dňa 27.09.2017 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2017 mu neboli doručené. Žalobca nepreukázal riadne doručenie. Žalobca tým nesplnil zákonnú podmienku na platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru a to ani z toho dôvodu, že ho neupozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je toho názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné.

14. Zjavne neprijateľnou podmienkou je podľa žalovaného neprimerane vysoká fixná ročná úroková sadzba vo výške 19,90 % a ročná percentuálna miera nákladov vo výške 19,90 %, s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Konštatoval, že považuje dojednanú zmluvu o poskytnutí pôžičky za neplatný právny úkon pre nedodržanie zákonom stanovených podstatných náležitostí, ročná úroková sadzba podľa jeho názoru presahuje niekoľkonásobne priemerné úrokové miery a zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvné podmienky sú podľa žalovaného v neprospech spotrebiteľa, najmä sú písané drobným, nečitateľným písmom a neprehľadne a sú uvedené tak, že ich nebol schopný pred podpisom zmluvy prečítať a porozumieť im. Spôsob odkazu na všeobecné podmienky nespĺňa podmienku písomnej formy. Žalobca nepreukázal platné uzavretie zmluvy, na zmluve absentuje jeho podpis. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný prejavil vôľu uzavrieť zmluvu a súhlas so zmluvnými podmienkami. Rovnako podľa jeho názoru zmluva o poskytnutí služieb zo dňa 13.04.2015, ktorá predchádzala uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy neobsahuje jeho podpis a teda nezakladá právne účinky medzi stranami sporu a je absolútne neplatná. Tým, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, ide o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný trval na tom, že žaloba je nedôvodná a je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat' žalobcu nahraďiť mu trovy konania v plnej výške.

15. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril ďalším podaním doručeným súdu dňa 16.10.2020. Vo vzťahu k platnosti zmluvy a údajným neprijateľným zmluvným podmienkam zopakoval skutočnosti, ktoré uvádzal aj v žalobe. Mal za to, že v predmetnom prípade boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak podľa žalobcu nebol k uzavretiu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto neuzavrel pod nátlakom. Zmluva podľa jeho názoru neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol pri uzavretí zmluvy riadne oboznámený s tým akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia uvádza, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Žalobca je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a

so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petítu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

16. Podaním doručeným súdu dňa 11.01.2021 spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. oznámila súdu, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 21.08.2020. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. K podaniu bolo ako príloha priložené oznámenie adresované žalovanému o postúpení pohľadávky a zároveň fotokópia rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky.

17. Súd uznesením č. k. 5Csp/18/2020-143 zo dňa 19.01.2021 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia, s. r. o.

18. Súd výzvou zo dňa 01.03.2021 vyzval strany sporu, aby v lehote 5 dní oznámili súdu, či súhlasia s prejednaním a rozhodnutím vo veci na pojednávaní, ktoré sa má konať dňa 24.03.2021 bez ich prítomnosti s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v spojitosti s § 1 písm. p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu a v spojitosti s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 91/2021 Z. z., nakoľko toho času môžu súdy vykonávať pojednávanie len v nevyhnutnom rozsahu, čo v prípade konaní v rámci civilného sporového konania znamená vykonať pojednávanie len, ak strany sporu súhlasia s pojednávaním v ich neprítomnosti.

19. Strany zhodne oznámili konajúcemu súdu, že súhlasia s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti ich právnych zástupcov.

20. Súd preto nariadené pojednávanie dňa 24.03.2021 vykonal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP.

21. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

22. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaný uzatvorili spolu dňa 14.11.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7600502399. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 3 000,- eur, pričom v zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa vo výške 3 553,20 eur, celková čiastka 6 553,20 eur, výška splátky 54,61 eur, pri počte splátok 120, počnúc dňom 20.12.2016, pri termíne konečnej splatnosti 20.11.2026, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 19,90 %, priemerná hodnota RPMN 14,48 %, výška odplaty 19,90 %, najvyššia prípustná výška odplaty 20 %. Zmluva bola dojednaná bez poistenia. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

23. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas neplnil, preto Consumer Finance Holding, a. s. predžalobnou upomienkou zo dňa 27.09.2017 vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach a zároveň ho upozornil na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Následne Consumer Finance Holding, a. s. oznámením zo dňa 23.11.2017 vyhlásil ku dňu 23.11.2017 úver za predčasne splatný a vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 3 163,68 eur.

24. V dôsledku zlúčenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. so Všeobecnou úverovou bankou sa právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. stala Všeobecná úverová banka (právny predchodca žalobcu).

25. Zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 21.12.2020 právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania. Uvedené bolo oznámené žalovanému listom zo dňa 22.12.2020.

26. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje sumu vo výške 2 827,09 eur s príslušenstvom.

27. Súd považuje za nesporné, že žalovaný z poskytnutého úveru vyčerpал peňažné prostriedky v celkovej výške 3 000,- eur, pričom žalovaný do dnešného dňa uhradil sumu 718,45 eur (ako vyplýva zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad z čl. 20 a 21 súdneho spisu, tvrdení žalobcu v žalobe a ďalších jeho vyjadreniach, pričom uvedené skutočnosti vo svojich písomných prednesoch nerozporoval ani žalovaný).

28. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

32. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa § 9 ods. 2 písm. k), z) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.
- priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

35. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

36. Podľa ust. § 21 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

37. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

38. Podľa ust. § 1 ods. 4 Nariadenia, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a, sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov, zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

39. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4, pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

40. Podľa § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrtroka, ak v § 3b nie je ustanovené inak, sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to

a/ objemy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet kumulatívne za všetkých veriteľov,

b/ priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet.

41. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

42. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

43. Žalobca súdu predložil nepodpísanú zmluvu o poskytovaní služieb a zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V žalobe len uviedol, že zmluva bola uzatvorená prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), t. j. bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Samotnej zmluve predchádzalo uzatvorenie rámcovej zmluvy, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Na danej rámcovej zmluve - zmluva o poskytovaní služieb však taktiež chýba dátum a podpis žalovaného (uvedený je len podpis zástupcu spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s.) a žalobca nepreukázal,

že by bola podpísaná zaručeným elektronickým podpisom, tak zo strany právneho predchodcu žalobcu ako aj zo strany žalovaného. Žalobca súdu nepreukázal, že zmluva o poskytnutí pôžičky a zmluva o spotrebiteľskom úvere boli uzavreté v písomnej podobe, tak ako to ukladá ust. § 9 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch a v spojení s ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, teda žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

44. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľskom úvere, patrili údaje konkretizované v § 9 ods. 2, pričom vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že predmetná spotrebiteľská zmluva, uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými nespĺňa aj ďalšie náležitosti a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. z/ zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), teda výšku priemernej hodnoty RPMN, ktorú je potrebné vyhodnotiť za použitia ustanovenia § 21 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojitosti s § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z. z., podľa ktorej sa údaje o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejňujú Ministerstvom financií SR na webovom sídle ministerstva v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dňa 14.11.2016, pričom údaje o priemernej hodnote RPMN sa zverejňujú v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, t. j. v prípade 3. štvrťroka 2016 dňa 31.10.2016, právny predchodca žalobcu musel pri uzatváraní zmluvy vychádzať z údajov o priemernej hodnote RPMN vtedy platnej, teda k 3. štvrťroku 2016. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrťrok 2016, zmluvná splatnosť od 5 do 10 rokov vrátane, pri ostatných spotrebiteľských úveroch RPMN predstavovalo 10,00 %. Uvedená hodnota je pritom v rozpore s údajom o priemernom RPMN uvedenom v zmluve (14,48 %). Vzhľadom na tú skutočnosť, že bola uvedená nesprávna výška priemernej RPMN, teda údaj, ktorý evokuje výhodnosť úveru, je potrebné takéto uvedenie nesprávneho údaje posudzovať ako absenciu tohto údaju, ktorý má za následok taktiež bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru pre jeho rozpor so zákonom (§ 9 ods. 2 písm. z/ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) v spojitosti s § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch).

45. K námietkam žalovaného súd uvádza, že považuje tvrdenie žalovaného o tom, že sa o omeškaní dozvedel až z doručeného platobného rozkazu, za nepravdivé a účelové. Súd mal z fotokópie doručky predloženej žalobcom za preukázané, že žalobca žalovanému doručil predžalobnú upomienku zo dňa 27.09.2017, ktorou bol upozornený na nedoplatok v splátkach ako aj upozornený na možnosť mimoriadneho zosplatnenia predmetného úveru. Spornou medzi stranami je tá skutočnosť či bolo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2017 doručené žalovanému, nakoľko žalobca uviedol, že túto písomnosť doručoval obyčajnou, nie doporučenou zásielkou. Súd však v tejto súvislosti konštatuje, že oznámenie vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru žalobcom prišlo do dispozičnej sféry žalovaného najneskôr pri doručení žaloby s prílohami. Nič to však nemení na skutočnosti, že žalovaný bol poučený o možnosti uplatnenia tohto práva žalobcom (doručením predžalobnej upomienky zo dňa 23.11.2017) a bol dodržaný procesný postup tak, ako to predpokladá § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu mal súd za preukázané splnenie notifikačnej povinnosti žalobcu spojenej s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom a toto považuje za platné.

46. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

47. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

48. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

49. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

50. Pokiaľ ide o žalovaným vznesenú námietku premlčania súd konštatuje, že pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh (tak ako je tomu v tomto spore) stanovuje Občiansky zákonník v § 103, veta druhá, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Súd má za preukázané, že k premlčaniu pohľadávky v uvedenom prípade nemohlo dôjsť. Z prehľadu splátok a úhrad úverového účtu žalovaného (č. I. 20 súdneho spisu) mal súd za preukázané, že posledná platba žalovaného je zo dňa 12.06.2017 (splátka za obdobie 6/2017), z uvedeného dôvodu najskôr mohlo dôjsť k omeškaniu žalovaného so splátkou za obdobie 7/2017, splatnou k 20.07.2017, avšak žaloba žalobcu bola podaná na súd ešte dňa 25.06.2020, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby uvedenej v ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

51. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. 11. 2011, sp. zn. 6Cdo 145/2011).

52. Nakoľko súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru, považoval za nadbytočne sa venovať ďalším námietkam žalovaného, ktoré by viedli k rovnakému právnomu následku. Z uvedeného dôvodu už ďalšie námietky žalovaného z dôvodu hospodárnosti konania neposudzoval.

53. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žalobe je možné vyhovieť iba čiastočne. Vzhľadom na to, že súd považuje predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3 000,- eur, pričom žalovaný uhradil splátky spolu vo výške 718,45 eur, súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 281,55 eur (3 000,- eur - 718,45 eur) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

54. Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

55. Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z. z., výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 281,55 eur od 29.11.2017 do zaplatenia.

57. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Súdom priznaný nárok na náhradu trov konania vychádza zo zásady úspechu a to tak, že čiastočný úspech sa odráža od výšky istiny, ktorej sa žalobca v konaní domáhal a od súdom priznanej výšky istiny, ktorú súd uznal ako opodstatnenú a preukázanú v súlade s právnou úpravou, ktorá súvisí s prejednávanej veci žalobcu. V uvedenej právnej veci žalobca žiadal priznať sumu 2 827,09 eur, z ktorej mu súd priznal sumu 2 281,55 eur, čo predstavuje 80,70 % a konanie v časti o zaplatenie 545,54 eur súd zamietol, čo predstavuje 19,30 %. Z percentuálneho podielu úspechu žalobcu (80,70 %) sa odráta jeho neúspech (19,30%), čo predstavuje nárok žalobcu na náhradu 61,40 % účelne vynaložených trov konania voči žalovanému, ktorý mu súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP, priznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

60. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ani výnimočnosť okolností u žalovaného a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).